

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 40C/325/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415207096
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Kubiš
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2016:1415207096.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV samosudcom JUDr. Michalom Kubišom v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, zastúpený Bobák, Bollová a spol., s r.o., so sídlom Dr. VI. Clementisa 10, 821 02 Bratislava, IČO: 35 855 673, proti žalovanej: L. A., trvale bytom I. XX, 841 05 Bratislava, o zaplatenie 363,06 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 95,68 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 95,68 eura od 27.12.2013 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a .

Súd žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 363,06 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne z dlžnej sumy od 27.12.2013 do zaplatenia z titulu nezaplatenia ceny elektronických komunikačných služieb poskytnutých žalovanej na základe zmluvy č. A7096750 v celkovej výške 95,68 eura. Zvyšnú časť žalovanej istiny si žalobca uplatnil titulom náhrady škody, ktorá mu mala vzniknúť ako rozdiel medzi predajnou cenou telekomunikačného zariadenia vo výške 280,- eur (ktoré predal žalovanej na základe zmluvy č. A7096750) a jeho akciovou cenou vo výške 1,- eur. K tejto časti žalovaného nároku uviedol, že predstavuje škodu, ktorú žalovaná žalobcovi spôsobila tým, že získala telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom dodatku sa zaviazala používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušila svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Poukázal na to, že žalovaná si bola v zmysle dodatku vedomá, že telekomunikačné zariadenie je jej predávané za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa žalovaná zaviazala užívať služby po dobu dohodnutú v dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že žalobcovi vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny telekomunikačného zariadenia).

Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila a v konaní zostala celkom nečinná.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na termín 19.04.2016. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní s tým, že súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti. Žalovaná, ktorej bolo predvolanie doručené náhradným doručením dňa 22.03.2016, svoju neúčasť neospravedlnila, pričom nepožiadala ani z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania. Vzhľadom na

uvedené súd v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu ako aj žalovanej.

Súd pri rozhodovaní vychádzal z nasledovného skutkového stavu:

Žalobca uzatvoril so žalovanou dňa 22.07.2013 zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. A7096750 spolu s dodatkom (č.l. 3-10 spisu), na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytovať žalovanej dohodnuté elektronické komunikačné služby a žalovaná sa zaviazala zaplatiť za ne dohodnutú cenu. Zároveň žalobca predal žalovanej mobilný telefón so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za kúpnu cenu 1,- eur. Žalovaná sa v bode 2.3. dodatku zaviazala okrem iného, že po dobu 24 mesiacov zotrvá v zmluvnom vzťahu so žalobcom a že po celú túto dobu bude využívať žalobcom poskytované služby a tiež, že sa nedopustí takého konania alebo nedá svojim konaním žiaden taký podnet a ani neumožní také konanie, na základe ktorého by žalobcovi vzniklo právo odstúpiť od zmluvy alebo právo vypovedať zmluvu z dôvodov nesplnenia alebo porušenia povinností zo strany žalovanej, ku ktorým sa zaviazala v dodatku a/alebo v zmluve, alebo na základe ktorého by bol žalobca oprávnený jej v dobe viazanosti dočasne obmedziť alebo prerušiť poskytovanie služieb. Faktúrou č. 2205546241 so splatnosťou 23.08.2013 a č. 2209219011 so splatnosťou 23.09.2013 (č.l. 12-13 spisu) žalobca fakturoval žalovanej dohodnuté elektronické komunikačné služby za obdobie 22.07.2013 - 05.10.2013 v celkovej sume 145,68 eura. Výzvou zo dňa 12.12.2013 (č.l. 11 spisu) žalobca vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy za poskytnuté elektronické komunikačné služby do 26.12.2013.

Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

Podľa § 43 ods. 1 písm. a) zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách (ďalej len "zákon č. 351/2011 Z.z.") podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

Podľa § 43 ods. 12 písm. b) zákona č. 351/2011 Z.z. účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta zákona č. 40/1964 Občiansky zákonník (ďalej len "O.z.") dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 O.z. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o poskytovaní verejných služieb) výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 420 ods. 1 O.z. každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Keďže súd mal za preukázané, že žalobca na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. A7096750 a jej dodatku poskytol žalovanej v období 22.07.2013 - 05.10.2013 dohodnuté elektronické komunikačné služby v celkovej sume 145,68 eura (z ktorej si však žalobca v konaní uplatnil iba zaplatenie sumy 95,68 eura), žalovaná však dlžnú sumu v lehote splatnosti nezaplatila (čím sa zároveň dostala do omeškania), súd dôvodne podanej žalobe v tejto časti vyhovel a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 95,68 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške o 8 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania, t.j. vo výške 5,25 % ročne (§ 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 O.z. v spojení s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z.). Súd pritom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania v súlade so žalobnou žiadosťou od 27.12.2013, t.j. odo dňa nasledujúceho po dni, ku ktorému ju žalobca výzvou zo dňa 12.12.2013 vyzval na úhradu dlžnej sumy, keďže v tomto období už žalovaná bola v omeškaní.

Čo sa týka zvyšnej časti žalovaného nároku, žalobca si ho uplatnil titulom náhrady škody, ktorá mu mala vzniknúť ako rozdiel medzi predajnou cenou telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou z dôvodu porušenia právnej povinnosti žalovanej zotrvávať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dobu minimálne 24 mesiacov a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 O.z. sú:

- a) protiprávny úkon,
- b) škoda,
- c) príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou,
- d) zavinenie.

Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených predpokladov. V prípade nesplnenia čo i len jedného z nich, zodpovednosť za škodu nie je daná. V prejednávanej veci bolo preukázané, že žalovaná porušila svoju zmluvnú povinnosť platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby, čím bol splnený prvý predpoklad pre vznik zodpovednosti za škodu. To sa však už nedá povedať o zvyšných dvoch, keď žalobca nepreukázal existenciu škody a ani príčinnú súvislosť medzi konaním žalovanej a tvrdenou škodou. Škodou sa rozumie ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré bolo potrebné vynaložiť na to, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu, popr. k vyváženiu dôsledkov plynúcich z toho, že nedošlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (porov. R 55/1971). Žalobca skutkovo vymedzil vzniknutú škodu ako rozdiel medzi zľavnenou kúpnu cenou, za ktorú predal žalovanej telekomunikačné zariadenie a nezľavnenou kúpnu cenou rovnakého typu telekomunikačného zariadenia. Súd zastáva názor, že za škodu nemožno považovať to, že žalobca v rámci ofenzívnej obchodnej politiky predáva telekomunikačné zariadenia za cenu nižšiu ako je ich trhovú cenu. Takýto cenový rozdiel nemôže byť majetkovou ujmovou žalobcu, pretože je výsledkom zmluvného konsenzu medzi zmluvnými stranami (žalobcu a žalovanej). S uvedeným potom úzko súvisí aj absencia ďalšieho predpokladu pre vznik zodpovednosti za škodu, a to príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním a tvrdenou škodou. Príčinná súvislosť predstavuje priamu väzbu javov (objektívnych skutočností), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). Vzťah príčiny a následku musí byť pritom priamy, bezprostredný a neprerušovaný (nestačí, ak je iba sprostredkovaný). Z takéhoto vymedzenia príčinnej súvislosti je potom zrejmé, že žalobcom tvrdená škoda nie je dôsledkom protiprávneho konania žalovanej (v tom zmysle, že porušila svoj záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dojednanú dobu viazanosti a platiť riadne a včas cenu poskytnutých služieb), ale je dôsledkom dojednaní kúpnej ceny (zľavnenej) v dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb obidvomi zmluvnými stranami. Obidvaja účastníci teda právom aprobovaným spôsobom prejavili vôľu a dospeli k zmluvnému konsenzu o tom, že žalobca predá žalovanej telekomunikačné zariadenie za určitú kúpnu cenu a žalovaná za takúto kúpnu cenu telekomunikačné zariadenie od žalobcu kúpi.

Keďže teda v prejednávanej veci neboli splnené všetky zákonné predpoklady pre vznik zodpovednosti žalovanej za škodu v zmysle § 420 O.z., súd žalobu v tejto časti (vrátane úrokov z omeškania uplatnených z tejto časti) zamietol.

V tejto súvislosti súd poukazuje na viaceré rozhodnutia súdov SR v obdobných veciach rovnakého žalobcu, ktorými boli žaloby žalobcu v časti uplatnenej náhrady škody založenej na rovnakom skutkovom základe zamietnuté z obdobných dôvodov (napr. rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 20C/269/2013 zo dňa 28.03.2014, rozsudok Okresného súdu Revúca sp. zn. 7C/3/2013 zo dňa 13.08.2013 a mnoho ďalších, všetky dostupné na www.justice.gov.sk).

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.. Žalobca mal v konaní v prevažnej miere neúspech, čím žalovanej vzniklo právo na náhradu trov konania, keďže si však žalovaná náhradu trov konania neuplatnila (žiadne jej v konaní ani nevznikli), súd jej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV.

Odvolanie proti rozsudku musí obsahovať všeobecné náležitosti každého podania podľa § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, podpísané datované, v dostatočnom počte rovnopisov a s prílohami, v opačnom prípade bude rovnopis s prílohami vyhotovený na trovy účastníka), a náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p. (proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, v čom sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozsudkom, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.